

Llei 33/2008, del 18 de desembre, qualificada de llibertat sindical (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Llibertat sindical
 - Article 1
 - Dret de sindicació

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 de desembre del 2008 ha aprovat la següent:

Llei 33/2008, del 18 de desembre, qualificada de llibertat sindical

Exposició de motius

L'article 18 de la Constitució andorrana estableix i reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions sindicals democràtiques, d'àmbit andorrà, amb autonomia pròpia i sense dependències orgàniques estrangeres. Aquest article és en el capítol tercer del títol II de la norma suprema. En conseqüència, té la consideració legal de dret directament aplicable d'acord amb l'article 39.1 de la Constitució, vincula els poders públics, i, a més, el seu contingut està protegit pels tribunals i no pot ser limitat per la llei.

D'altra banda, la Llei qualificada d'associacions, del 29 de desembre del 2000, en la disposició addicional segona, es refereix a la previsió de l'article 18 de la Constitució quant a l'adopció d'una legislació específica en matèria d'associacions empresarials, professionals i sindicals.

Per tant, la Llei qualificada de llibertat sindical desenvolupa la previsió constitucional i constitueix una novetat en la legislació del Principat. La cultura sindical del nostre país és en una fase incipient, però a mesura que s'han anat creant organitzacions sindicals s'ha pogut constatar la necessitat d'una llei que, sense limitar el dret de sindicació, en precisi el contingut i doti d'un règim jurídic les organitzacions sindicals. Aquest és el seu objectiu principal, sense deixar de costat la garantia d'un ampli marge d'autonomia a les organitzacions sindicals constituïdes a l'empara de l'article 18 de la Constitució.

Al capítol primer es recull la definició i el contingut del dret a la llibertat sindical, la delimitació dels subjectes actius d'aquest dret, és a dir, els treballadors titulars del dret a què es refereix aquesta llei, i l'enunciat dels drets de les organitzacions sindicals.

Al capítol segon es defineixen els requisits per a la constitució dels sindicats i el contingut mínim dels seus estatuts, i s'hi recull la regulació del Registre d'Organitzacions Sindicals, de nova creació.

El capítol tercer delimita les responsabilitats de les organitzacions sindicals.

El capítol quart es dedica a la representativitat sindical, en el seu doble vessant de representativitat general i especial, segons si el percentatge de delegats es refereix al conjunt d'empreses del Principat o a una branca de l'activitat en concret. Igualment, es recullen els beneficis que reporta als sindicats la condició de més representatius.

A l'últim, el capítol cinquè es refereix a l'acció sindical, amb esment exprés dels drets dels representants sindicals i afiliats als sindicats en l'àmbit del centre de treball, entre els quals hi ha recaptar quotes entre els afiliats com a via de finançament fonamental de l'organització sindical, sense perjudici que l'Estat garanteixi l'ús i gaudi d'una seu per a l'exercici de les seves funcions als sindicats que tinguin la consideració de més representatius. Altres aspectes de capital importància són la prohibició de la discriminació per raó de la pertinença a una organització sindical d'acord amb el que preveu el Conveni 98 de l'Organització Internacional del Treball i la tutela jurisdiccional dels drets definits en aquesta llei.

Capítol primer. Llibertat sindical

Article 1

Dret de sindicació

1. Tots els treballadors tenen dret a constituir organitzacions sindicals de la seva lliure elecció, amb la finalitat de protegir, promoure i defensar els seus interessos econòmics i socials, i també a afiliar-s'hi o separar-se'n lliurement, de conformitat amb els estatuts d'aquestes organitzacions.

2. Als efectes d'aquesta llei es consideren treballadors tant els que són subjectes d'una relació laboral com els que ho són d'una relació de

caràcter administratiu o estatutari al servei de les administracions públiques. No obstant això, els treballadors autònoms que no tinguin treballadors al seu servei i els treballadors que hagin cessat en la seva activitat a causa de la seva incapacitat laboral o jubilació, poden afiliar-se a les organitzacions sindicals constituïdes, d'acord amb el que disposa aquesta Llei, però no poden fundar sindicats que tinguin per objecte la tutela dels seus interessos singulars, sense perjudici de la seva capacitat per constituir associacions, d'acord amb la seva legislació específica.

3. L'exercici del dret de sindicació per part dels membres del Cos de Policia, del Cos Penitenciari, del Cos de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, així com d'altres cossos especials que es puguin crear en l'esdevenidor, es regeix per la normativa específica que els sigui aplicable i, de manera complementària i supletòria, per les disposicions de la Llei i de la normativa que la desenvolupi.

4. Els batlles, els magistrats i els fiscals no poden pertànyer a cap sindicat.

Mostra redacció anterior, vigent del 21/04/2009 a l'01/03/2017

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.